

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Under vor sidste Krig

Citation: Larsen, Karl: "Under vor sidste Krig", i Larsen, Karl: *Under vor sidste Krig*, Gyldendal, 1897, s. 246. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-larsenk_11-shoot-idm140053904461872.pdf
(tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Under vor sidste Krig

Fjenden forholdt sig i øvrigt lang Tid saa godt som aldeles rolig, han svarede kun med ét Skud paa vore, og vi lavede os allerede til at gaa hjem, udmattede ²⁴⁷ og forkomne som vi var. Da saa vi paa en Gang, omtrent Kl. 2, langs med hele Skoven en Række lysende Punkter og ude paa Søen en utallig Mængde Baade, som det syntes, tæt behængte med Lanterner og Fakler. Det var imidlertid hverken det ene eller det andet, men Gevær- og Granatild. I samme Øjeblik hører man Raabet: «Broen er lagt!» og kort efter: «Nu er han ovre!» Det hele saa ud som en Drøm, saa hurtigt gik det, men det blev snart til en blodig Virkelighed. Alle Batterierne paa den modsatte Side af Sundet begyndte at udspy en Regn af Kugler og Granater, som mindede om Dybbølskansernes Bombardement, og samtidig stormede Fjenden paa oppe, hvor vor I Deling laa, lige ud for Rønnehave. Nu kan I tro, vi fik travlt med at lade Geværerne og faa Tøjet hængt paa, og derefter løb den Korporal, der kommanderede vor Afdeling, og jeg op til Stedet, hvor de kæmpede, og spurgte, om vi kunde være dem til Hjælp med vort Mandskab (15 Mand), eller om vi hellere skulde samle os med vort eget Kompagni for at komme under ordentlig Kommando. Som jeg før antydede, vort Kompagni laa kun der ude paa Arbejde og var derfor spredt paa mange forskellige Steder, medens 4. Regiment besørgede den egentlige Forposttjeneste. Man svarede os, at de var stærke nok til at afslaa Angrebet, og at vi skulde søge at blive samlede. Det gjorde vi da, idet vi under en stadig Granatregn trak os op mod Landsbyen Kjær, hvor vi fandt vor Kompagnikommandør og det meste af Regimentet. Næppe havde vi været her nogle Minuter, før vi 248saa en Mængde Soldater af 4. Regiment, og især en Mængde Artillerister, komme løbende forbi med det Raab: «Fjenden er lige i Hælene paa os, alle Skanserne er forladte!» o. s. v Begge Dele viste sig ogsaa at være rigtige, og hvad navnlig Opgivelsen af Skanserne angaar, da bestyrkede Artilleriet os andre i den meget ufordelagtige Mening, vi hidtil med skellig Grund har haft om dets Tapperhed.